

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים

טלפקס: 03-691-5752

דוא"ר: kol581562@gmail.com

השלב הבא, השלב שממנו התריעו וחדרו שלומי אמוני ישראל בעת שהסמינרים פתחו את שעריהם להכנסת מקצועות אלו. כעת, עומדים אנו בפני תפנית חמורה וקיצונית ביותר בנושא זה.

כיום המצב הוא, שהתלמידות של מסלולי ראיית חשבון בסמינרים נדרשות לעבור סדרה ארוכה של מבחנים מפרכים לצורך קבלת "רישיון רואה חשבון", שהוא המטרה הנכספת בלימודים אלו לקראת ההשתלבות בעבודה בתחום זה. לעומתם, בכל המכללות שבהם לומדים "ראיית חשבון" במסלול של "תואר אקדמי", מקבלים "פטור" כמעט מכל המבחנים ומקבלים בקלות את ה"רישיון" הנכסף.

היוזמה שהגו כעת גורמים שונים עבור בנות הסמינרים היא, לחסוך מהם את המבחנים המפרכים באמצעות הכרה בלימודי ראיית החשבון של הסמינרים כלימודים שווים ערך ללימודים אקדמאיים בראיית חשבון.

מדוע ואיך יכירו הגורמים המוסמכים

מזימה חמורה:

לימודי ראיית חשבון בחלק מהסמינרים יהפכו ללימודים אקדמאיים מטעם "הקריה האקדמית אונו" בניגוד מוחלט לדעתם של כל גדולי ישראל

חרדה ודאגה רבה בעקבות הידיעה התקדימית והמסעירה שהתפרסמה בימים אלו, על היוזמה להפוך את מסלולי לימודי ראיית חשבון בחלק מהסמינרים, ללימודים אקדמאיים מטעם "הקריה האקדמית אונו", ובכך לסתום את הגולל על הסמינרים של "בית יעקב" בהפיכתם באופן רשמי וסופי למכללות אקדמאיות. למרבה התדהמה מתברר שהיוזמה מתבצעת בין היתר על ידי גורם המשמש בתפקיד בכיר בסמינר הישן בירושלים.

כי אין ללמד בבית יעקב מקצועות אשר לא שיעורם אבותינו ואשר עלולים לגרום תקלות חמורות בעתיד ח"ו". (כתבוני לדורות קכ"ז).

אחד המסלולים שנכנסו לסמינרים במהלך השנים במסגרת המבול שהתרחש, הוא מסלול "ראיית חשבון". עבור רכישת מקצוע זה נדרשים הבנות להעמיק בלימודים מקצועיים,

מסלולי הלימודים המקצועיים בסמינרים, משמשים זה שנים כר פורה למחוללי הרפורמות בציבור החרדי - רשויות השלטון והארגונים הרפורמיסטיים למיניהם - המבצעים בהם שינויים חמורים ביותר, שמשיפיעים באופן ישיר על כל הצורה והמהות של בנות ונשות ישראל.

ההתמודדות מול תופעה זו, החלה כבר לפני כעשרים שנים, כשבתחילת הדרך עוד ניסו שלומי אמוני ישראל לעצור את הסחף ולמנוע בכלל את הסטייה ללימודי המקצועות הכלליים, שיש בהם סתירה מהותית לחינוך הטהור של בנות ישראל, ומהווים שער הכניסה לאקדמיה האסורה ולשוק התעסוקה החילונית ה"י. אולם במשך הזמן הלך הדבר והתפשט בניגוד לדעתם של מרגן ורבנן גדולי ישראל צוק"ל, ותוך זמן קצר נוצר מבול של מקצועות שונים מכל הסוגים והמינים, ומסלולים רבים שמהווים ממש ההיפך הגמור מכל תכלית החינוך של "בית יעקב", חדרו מבעד לדלת הראשית של הסמינרים, שהשתנו לבלי הכר בעקבות כך.

מרגן וגרי"ש אלישיב צוק"ל, שראה במר ליבו את המתרחש בנושא זה, עורר על כך בכל הזדמנות, והיה חוזר ושונה במכתביו השונים בענין זה את היסוד הפשוט והברור - "כי מטרת מוסדות בית יעקב לבנות ישראל הוא אך ורק לחנך לתורה יר"ש ומידות טובות - וברור הדבר

זרים ואובססיביים, שיש בהם מטבע הדברים תקלות חמורות ואימות ביותר בחומר הלימודים המגיע כמובן ממקורות זרים, מלבד עצם הסתירה המהותית שיש בכך לחינוך של "בית יעקב". גם העבודה במקצוע זה כרוכה במקרים רבים בעבודה במקומות שאין רוח חכמים נוחה מהם בלשון המעטה, ובתקלות רוחניות רבות שאין כאן המקום לפורטם.

מהפכה: לימודים אקדמאיים!

עתה, לאחר כמה שנים שכבר הוטמעו לימודים אלו בסמינרים כ'מהלך של כתחילה', עומדים אנו בפני

27 ביוני 2016

לכבוד

הוועדה לתכנון ולתקצוב

שעל ידי המועצה להשכלה גבוהה

באמצעות דוא"ר: Haredim.homesh@che.org.il

מכובדי,

הנידון: הערות לסיכום תוכנית הרחבת הנגישות של ההשכלה הגבוהה לאוכלוסייה החרדית בחומש הבא

הנגשת ההשכלה הגבוהה לאוכלוסייה החרדית, הינה משימה בעלת חשיבות לאומית, הן בהיבט הכלכלי, הן בהיבט החברתי.

בהיבט הכלכלי: סקר עדכני מן השנה האחרונה שערך משרד הכלכלה בשיתוף עם קרן קמח, מצביע על קשר ישיר בין תואר אקדמי לשכר העבודה, בקרב האוכלוסייה החרדית. על פי הסקר, בעוד ששיעור המועסקים לפני הלימודים עומד על 46%, בשכר שנתי ממוצע של 33 ש"ח (4,460 ש"ח לחודש), הרי שאחרי הלימודים עומד שיעור המועסקים על 90% בשכר שנתי ממוצע של 51 ש"ח (8,330 ש"ח לחודש). הנה כי כן, השפעת הלימודים על יכולת ההשתכרות ומימלא אף על שיעורי העוני בקהילה, ישירה ומיידית.

בהיבט החברתי: הלימודים האקדמיים מכשירים את הלבבות לתהליכי השתלבות של האוכלוסייה החרדית בכלל החברה הישראלית. הם פותחים את הדלת לרכישת מקצוע, תוך הפנמה של ערכים אוניברסליים כדוגמת זכויות אדם, חובות ציוניות ועוד. בכך תורמת האקדמיה תרומה משמעותית להקטנת השסע והניכור שבין חלקי האוכלוסייה, בדרך לניצובה של חברה ישראלית מרובת גוונים, השומרת על כבודם ותרבותם של כל אחד מהזרמים.

בשל כך, נראה כי אין כמעט חולק על חשיבות המשימה העומדת לפניכם. על כך אנו מחזקים את ידיכם ומאחלים לכם הצלחה רבה, שכן הצלחתכם הינה הצלחת החברה הישראלית כולה, חרדים וחילונים כאחד.

צוואת זקן

יוסף של' אלישיב
ירושלים

בס"ד מוצש"ק מקץ תשע"ב

באשר סוד ויסוד קיומו של עולם התורה וציבור היראים הוא בחיי תורה ויראה על טהרת הקודש, מתוך התבדלות מוחלטת מכל חיי ומושגי העולם החילוני של פורקי עול תורה, על כן יש למחות ולהזהיר מפני כל מיני מגמות מבחוץ לשלוח יד בפך השמן הטהור, שמייסדים "מסגרות מיוחדות לחרדים" שיהיו תחת שליטתם המלאה וע"פ רוחם, ובכלל זה כל מיני מסגרות ומסלולים של שירות לאומי, אזרחי וצבאי, שתכליתן ליצור מקומות מיוחדים שמגבשים קיבוץ של חרדים הכפוף לפורקי עול, לשליטתם ולתרבותם.

וכן מעודדים כל מיני מכונים ומכללות להכשרות ולימודים חיצוניים של תוארים ותעודות ושל לימודי אקדמיה וכו', אשר יכניסו שאיפות זרות הקלוטות מבחוץ, וכידוע כמה נלחמו גדולי ישראל צצוק"ל נגד כל "מוסד לימודים חרדי" שמיועד ללימודים כאלה, והוקיעוהו אל מחוץ למחנה.

ובפרט שמודיעים בגלוי שמטרתם בכל מגמות אלו לעשות שינוי הרוח והמהות של הציבור החרדי, ולפעול להחדיר כל מיני שאיפות אחרות, לאומיות ומשכיליות, אשר לא שערום אבותינו, ולעשות השתלבות והתחברות עם חיי החילוניות ועם תרבות אנשים חטאים.

ועל כן יש לקרוא אל תלך בדרך איתם מנע רגלך מנתיבותם, ועם שונים אל תתערב, אלא אך ורק בדרך המסורה לנו מדור דור, לעשות רצון אבינו שבשמים שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו.

יוסף של' אלישיב

בלימודי הסמינרים כמו לימודים אקדמאיים? ובכן, הרעיון "הגאוני" הוא, להשוות ולהכפוף את מתכונת הלימודים של "ראיית החשבון" בסמינרים לדרגת הלימודים האקדמאיים באופן מלא וסופי! וזוהי יעשה באופן רשמי מטעם "הקריה האקדמית אונו"!

כך פורסם בענין היוזמה החמורה:

"תינתן הכרה ומתן פטור מהבחינות, על סמך תוכנית לימודים משותפת של הסמינרים של 'בית יעקב' והקריה האקדמית אונו, אשר תכלול את כל תכני הלימודים הנלמדים במסגרת לימודי החשבונאות בקריה האקדמית אונו. התכנית המוצעת תתקיים בסמינרים של 'בית יעקב', ותהיה בפיקוח אקדמי של הקריה האקדמית אונו." לא ייאמן! פשוט להפוך את הסמינרים למכללות!

אלא מאי? יש כאן התחכמות. הלימודים אמנם יהיו בעלי תוכן של לימודים אקדמאיים לכל דבר ועניין, ולכן גם יוכרו כלימודים אקדמאיים עבור קבלת ה"רשיון" ללא הצורך במבחנים, אבל התלמידות לא יקבלו בידיהם "תואר אקדמאי"! כלומר, הם תהיינה סטודנטיות לכל דבר ועניין, אבל בלי התעודה ביד.

התחכמות זו נועדה כדי להערים על הציבור ולהציג מצג שווא כאילו אכן הלימודים של "ראיית חשבון" בסמינרים, יישארו לימודים לא אקדמאיים, רק שהשתדלנים הדגולים הצליחו להגיע ל'הישג' שהם לא יצטרכו לעבור את המבחנים המפרכים.

אולם חובה עלינו להרים קול זעקה ולחשוף את האמת, שאין זאת אלא הערמה והתחכמות גלויה לא רק על ציבור ההורים, אלא על כל גדולי ישראל צצוק"ל, שאסרו באיסור חמור את הלימודים האקדמאיים בכל צורה שהיא. שכן כפי הנאמר בפרסומים הרשמיים של היוזמה החמורה, וכפי שצוטט לעיל, המדובר באופן ברור על שינוי מתכונת הלימודים ממה שהונהג עד עתה, והשוואתם ללימודים אקדמאיים בהכרה רשמית של "הקריה האקדמית אונו", ובפיקוחה.

ואף ללא הפרסום המפורש על כך, הרי שזה ברור כשמש בצהרים. שהרי אם הרשויות המנפיקות את התוארים הרשמיים - אשר מחויבים לכללים בינלאומיים בנושאים אלו - מסכימים להכיר מעתה בלימודי הסמינרים באותה דרגה כפי שהם מכירים בלימודים אקדמאיים (לענין אי הצורך במבחנים), מוכרח הדבר שזהו משום שסוכם שמכאן ואילך הלימודים בסמינרים יהפכו ללימודים

אקדמאיים לכל דבר ועניין!

כמובן, שכאשר יתחילו ההורים לשאול 'שאלות', יצוצו הסיסמאות הנבובות על כך ש"סננו את החומר", וכמו כל הטענות הנכלוליות שנשמעות ביחס למכללות ה"חרדיות" כביכול. אולם, כידוע (וכפי שפורסם בהרחבה בשנים האחרונות בחוברות הסברה יסודיות שיצאו לאור בברכתם של גדולי התורה שליט"א בנושא המכללות "החרדיות"), לא ניתן לסנן בשופו"א את לימודי האקדמיה מהרעל והכפירה השזורים בהם, בהיות והם חלק בלתי נפרד מיסודות

"חרב חדה לכל רוח קודש"

מאת הגאון הצדיק רבי דוד בהר"ץ צצוק"ל

העיד הגאון המקובל רבי שלמה ז"ל בעמח"ס לשם שבו ואחלמה, שבימי הגר"א ע"ה ביקש פחת הורודנא ממנהיגי הקהילה שיקבלו מורים לשפת רוסיא, ושאלו את פי הגר"א ז"ל ואמר שע"ז יהרג ואל יעבור. וידוע שכבר הועד גם בשם הגרעק"א ז"ל. וכמה פעמים סגרו ובטלו משום זה ישיבת וואלאז'ין.

ופשוט שלא על לימוד שפת רוסיא יהרג ואל יעבור, רק ראו ברוח קדשם מה שענינו רואות ששימת הרעיון להתדמות ולידע שפת וכתובת הגוי הוא חרב חדה לכל רוח קודש, כ"ש שימת הרעיון להתדמות למלעיגי לכל קודש.

ואשר לא יפחד ולא ישים לבו בראשיתו ויאמר בתי לא תסור, ינהום באחריתו, בראותו בתו שחצנית דורסת ברגל גאוה ומבזה כל צניעות וכל קודש ופונה עורף ומזלזלת דברי הורים ומורים. האם גחלים יחתה בראשה והיא לא תישרף? ואם יקרה אחד מני אלף שינצל, יקבל עונשו על שהעמיד נפשו ונפשות בני ביתו בסכנה ויכרת מב' העולמות, ק"ו מעובר אצל קיר נטוי. אך לבסוף גם בו יבער האש ויאמר על כל פסלות, כשר הוא ועל כל רע יאמר טוב, כי עיניו ישע ולבבו יכבד כי הבא לטמא פותחין לו. על כן צריך כל אחד לשית עצות יחד להינצל עי"ז מעצת רשעים ולעמוד בעדת צדיקים עכ"ל.

מתוך מאמרו הובא בספר 'אורח דוד' עמוד שמ"ו

נדמה שכיום הכל כבר יודעים, כי לסנן לימודים אקדמאיים המוכרים באופן רשמי ומסודר ביותר ע"י האוניברסיטאות, ומלאים בכל התוכן הכפרי של לימודי האקדמיה, משול הדבר למי שרוצה לשבור את החבית ולשמור על יינה!

כניסה לעולם האקדמיה

אמנם, לצערינו, במצב ההתדרדרות שאליה כבר הגענו בסמינרים בתחומים אלו, אנו נאלצים לחדד נקודה חשובה נוספת בנושא זה. יוזמי ומשתפי הפעולה עם היוזמה החמורה, עלולים לבוא ולהצדיק את הדבר, בטענה, שכבר כיום, הלימודים הקיימים בסמינרים בתחום זה הינם ברמה גבוהה ביותר, באופן שהתאמתם לרמת הלימודים האקדמאיים, לא תהיה שינוי משמעותי באופן מיוחד.

אלא, שגם אם אכן זה המצב - ואבוי אם אכן הגענו למצב כזה - הרי שמדובר בשינוי יסודי ומשמעותי וסתימת הגולל באופן סופי על הסמינרים של "בית יעקב". ומדוע? מפני שאמנם כל לימודים מקצועיים ברמה גבוהה אין רוח חכמים נוחה מהם, אולם לימודים אקדמאיים רשמיים, זו כניסה לעולם האקדמיה, ולערכי ומושגי "דת האקדמיה" הכפרנית. ולצורך הבנת השינוי המהותי בעניין זה, יש לצטט דברים שנאמרו בדיוק על נקודה זו - כלומר על השוני בין לימודי מקצוע לשם מקצוע לבין לימודים אקדמאיים - 'מפי אומרים', פרופסור מ. מאוטנר, מאוניברסיטת ת"א, שאמר כך:

"יש להבדיל את האוניברסיטה מבית הספר המקצועי. המטרה הראשונה של האוניברסיטה, היא השגת דעת לשמה, והיא אינה מתקיימת בבית הספר המקצועי. בית הספר המקצועי לא מבקש השגת דעת לשמה, אלא להשיג רק דעת כזו שתוכל לשרת את בוגרו לצורך פעילותם המקצועית - ולא לשם העשרה 'רוחנית' ואינטלקטואלית".

כמובן שהרושם העולה מדבריו שלימודים לשם מקצוע ופרנסה בלבד, נקיים כביכול מבעיות האקדמיה, אינו נכון כלל ועיקר. אולם הדברים מלמדים על כך, שגם בעיני הפרופסורים ישנו שינוי מהותי וחד ביותר בין לימודי מקצוע לשם קבלת רשיון ומשרה, כפי המתכונת העכשווית של לימודים אלו בסמינרים, לבין לימודים אקדמאיים, כפי המתכונת של הלימודים ביוזמה החדשה.

המשך בעמוד הבא

חשיפה

מיהו ה'גייס החמישי' שחיבר את הקצוות למימוש המזימה החמורה?

למטרה להפוך את לימודי המקצועות בסמינרים ללימודי אקדמיה, ובמסמך מקורי של ה'מכון' (המובא כאן) אף נאמר במפורש, כי "יש לבחון את האפשרות להרחיב את שיעור רוכשי ההשכלה הגבוהה באמצעות שיתופי פעולה עם מוסדות החינוך הגבוהים החרדים לבנות (הסמינרים)".

נמצא א"כ, שהגורם הנ"ל אינו אלא 'שליח נאמן' של המזימה של ה'מכון' בו הוא חבר, ומכוח תפקידו הבכיר בסמינר הישן, ביצע את התוכנית החמורה לפי תוכניתם הסדורה והאיזומה.

וכעת נעבור לפרט השלישי והמדמהים ביחס לגורם זה, שיפתור את התעלומה איך הצליח אותו גורם לקבל את הסכמת הרשויות למהלך זה. ובכן, מתברר שאותו גורם הוא הנציג החרדי ב... "מועצה להשכלה גבוהה"! כן, לפני כמה שנים, לאחר שבשולי הציבור החרדי החלו לסטות ללימודי האקדמיה האסורים, מינה שר החינוך 'נציג' של הציבור החרדי במל"ג. ומיהו אותו נציג? הגורם המדובר!...

ובכן, הפאזל הושלם! הכול ברור! גורם אחד, בעל תפקיד בכיר בסמינר הישן, יישם את המזימה של ה'מכון' בו הוא חבר, המכון ששואף להחליף את לימודי הסמינרים ללימודי אקדמיה, וזאת באמצעות חברותו הבכירה במל"ג! וכדי ביזיון וקצף?

החלק שהיה נסתר ביחס ליוזמה חמורה זו הוא, מי הגורם העומד מאחורי היוזמה, שהחדיר אותה לתוככי הסמינרים, ובמקביל גם הצליח 'לשכנע' את הגורמים המוסמכים, שכדאי להם לוותר על הרשמיות של התואר האקדמי, לצורך ביצוע המהפך החמור בסמינרים.

ובכן, בפירוט נאמר, שהיוזמה והתוכנית הוצגו בפני חברי "מועצת רואי החשבון" כמיתווה שקודם על ידי נשיאת לשכת רו"ח בשיתוף עם פרופ' דן וייס מאוניברסיטת תל-אביב, נציגי הקריה האקדמית אונו, פרופסור ירון זליכה ראש ההתמחות בחשבונאות בקריה, ונציגי סמינרים של "בית יעקב", ו'הרב' ישראל תיק.

מי הם אותם 'נציגי סמינרים של בית יעקב' איננו יודעים עדיין בשלב זה. אולם גורם נוסף ששמו הוזכר בעניין זה, הינו לא אחר מאשר מי שמשמש בתפקיד בכיר בסמינר הישן בירושלים! כשבכך מובן היטב א"כ כיצד קודם המהלך החמור בתוככי הסמינרים המרכזיים ביותר בציבור החרדי!

אך זהו רק הפרט הראשון ביחס לגורם זה. הפרט השני והיותר מעניין הוא, שאותו גורם, נוטל חלק פעיל בעמותות שונות שפועלות ל'גשר' בין הציבור החרדי לציבור החילוני (וד"ל), ובין היתר הינו חבר רשמי ב"מכון החרדי למחקרי מדיניות", אשר שם לעצמו

ואולם, מחקר ההערכה וההמלצות לחומש הבא לא קבע יעד מספרי קשיח אלא יעד גמיש יותר של בין 16,500 ל-21,000. סטודנטים מדד זה נקבע על בסיס גודלה הצפוי של האוכלוסייה החרדית ומשקלה היחסי בקרב ציבור הסטודנטים תוך הפחתת המספר ב-50% על בסיס הערכה של מספר "המתנגדים האידיאולוגיים". הערכה זאת מניחה גם שקצב הגידול של מספר הסטודנטים יישאר פחות או יותר קבוע. לטעמנו, ההערכות אלה דורשות בחינה נוספת, ובפרט בחינה של הביקושים להשכלה גבוהה בקרב קבוצות שונות בציבור החרדי, ועמידה על הפוטנציאל הממשי לאורך השנים. בדיקת ההיתכנות צריכה להיות רגישה גם לתנודתיות בביקושים ולהשפעות של הכללים הנוקשים יותר שהמל"ג מבקשת להחיל על ציבור זה. בנוסף, יש לבחון את האפשרות להרחיב את שיעור רוכשי ההשכלה הגבוהה באמצעות שיתופי פעולה עם מוסדות החינוך הגבוהים החרדים לבנות (הסמינרים).

המזימה מתבצעת, יוזמי האקדמיה בציבור החרדי מבצעים כעת את המהלך אליו הם חתרו זה מכבר, להפוך את הסמינרים למכללות.

'אוניברסיטת' בית יעקב!'

מלבד השינוי בתוכן הלימודים, יש להרים קול זעקה מקצה העולם ועד קצהו, על עצם הדבר של מסירת המפתחות על הלימודים של בנות ישראל לידי מכללה רשמית – "הקריה האקדמית אונו"! והלא זה הפיכת הסמינרים באופן מוצהר לסניפים של אוניברסיטאות!

עבור קוראי "קול החינוך", מיותר להסביר את הפסול הנורא של האוניברסיטאות. וכפי ששמענו תחת אחד השיחים מאחד מגדולי התורה המובהקים שליט"א שזכה לשמש רבות אצל גדולי הדור הקודם זצוק"ל, שהגדיר את העניין בתמצית, ואמר: "אוניברסיטה זה כמו כנסייה, זה מקום של המרת דת!".

אך אם יש לאי מי צד לומר שהשלוחה "החרדית" של "הקריה האקדמית אונו" – שעיימה אמורה להתבצע היוזמה החמורה – שונה במשהו מהאוניברסיטאות הרגילות בעקבות הגדרתה כ"מכללה חרדית", הנה לפנינו ציטוט קצר מדברים שנאמרו בפורום להשכלה גבוהה ע"י י. פוגל, מנכ"ל "הקריה החרדית אונו":

"נתינת אפשרות להקים קמפוס נפרד. במה הוא נפרד? לא מבחינה אקדמית. מבחינה אקדמית, תוכניות הלימודים, המרצים, הסגל, זהה לחלוטין. אין לנו מחלקת שיבוץ מרצים משלנו. הכל בא מהקריה האקדמית אונו".

בענין זה חובה להתריע על שבר נוסף במהפך חמור זה, כאשר ככל הנראה בעקבות הפיכת מסלולים אלו ללימודים אקדמיים רשמיים תחת חסות "הקריה האקדמית אונו", במוקדם או במאוחר יידרשו המורות במסלולים אלו להיות בעלות "תואר אקדמי", שזהו תנאי יסוד בסף הדרישות ללימודים אקדמיים על ידי מכללה רשמית. על דבר זה לבד, חובה להרעיש עולם ומלואו, כאשר כבר זכורה לכול הוראתם של גדולי ישראל מימים ימימה, כי מי שלמדה לימודים אקדמיים או אפילו רק למדה דרגת לימודים נוספת מעבר למה שהונהג בבית יעקב מקדמת דנא, אסור שתשמש כמורה ב"בית יעקב".

ההצהרות המפורשות

של יוזמי התוכנית

וכעת נעבור לסקור את הפרטים המלאים של היוזמה החמורה, ואת ההצהרות המפורשות של יוזמי התוכנית ומטרתם השפלה.

בפרסום שפורסם בכלי התקשורת על היוזמה המדוברת, פורסם, ש"מועצת רואי החשבון" החליטה לאשר לראשונה "מיתווה", להכרה בלימודי "ראיית חשבון" של הסמינרים החרדיים, ולבחון מתן פטור מהבחינות של

"המועצה" הנדרשות לצורך קבלת "רשיון רואה חשבון" לבוגרות התוכנית בחשבונאות בסמינרים, בדומה לפטורים הניתנים כיום על ידי "המועצה" למוסדות להשכלה גבוהה.

בהתאם להחלטת "המועצה", התוכנית תוכר בכפוף לבחינת תכנית הלימודים ופרטיה בידי ועדת משנה שמונתה לעניין זה. החלטת המועצה עתידה להתקבל בתקופה הקרובה וככל שתאושר תצא לפועל בשנת הלימודים הקרובה.

כאמור לעיל, במסגרת המתווה שיזמה לשכת רואי החשבון, הוגשה למועצה בקשה להכרה ולמתן פטור מבחינות על סמך תכנית לימודים משותפת של הסמינרים של 'בית יעקב' והקריה האקדמית אונו, אשר תכלול את כל תכני הלימודים הנלמדים במסגרת לימודי החשבונאות בקריה האקדמית אונו. התכנית המוצעת תתקיים בסמינרים של 'בית יעקב', ותהיה בפיקוח אקדמי של הקריה האקדמית אונו.

ההסכם ההרסני, כאמור לעיל, מושתת על הפיכת לימודי ראיית חשבון בסמינרים ללימודים אקדמיים לכל דבר ועניין, וכפי שניתן למצוא במפורש בדברי מ"מ מנכ"ל משרד המשפטים ויו"ר מועצת רואי חשבון, שהסביר שההסכמה למיתווה ההרסני היא בלא שום התפשרות על רמת הלימודים כרמת הלימודים האקדמיים. בדבריו חשף גם את המזימה העומדת מאחורי ההתפשרות של הרשויות בהסכם זה, שנתנו 'הכרה' ללימודים אלו כלימודים אקדמיים למרות שהם לא יסתיימו עם "תואר אקדמי" רשמי, שנועדה לצורך קידום המטרה הנלווה של עירוב והתבוללות בנות ונשות ישראל בשוק התעסוקה החילונית, ואלו דבריו:

"אישור המתווה העקרוני על ידי המועצה וההחלטה על בחינת התכנית מהווה החלטה חשובה ביותר שתעודד נשים חרדיות להיכנס לשוק התעסוקה בישראל ולהשתלב בו, כאשר הן בעלות מקצוע נדרש ואיכותי, ומצוידות בידיע מקצועי רחב ורלוונטי, וזאת מבלי להתפשר על הרמה המקצועית הגבוהה הנדרשת מהעוסקים במקצוע ראיית החשבון".

דברים ברורים ומפורשים יותר על המזימה השפלה, נאמרו על ידי א' מיזמי התוכנית החמורה, נשיאת לשכת רואי חשבון רו"ח א. שטרק, שאמרה:

"מדובר במהפכה אמיתית לבנות המגזר החרדי. מקצוע ראיית החשבון צמא לאנשי מקצוע, קיים כיום מחסור בענף. המסלול

המובנה החדש, שהותאם לצרכי המגזר החרדי, נותן הזדמנות ליותר מבנות הסמינר לבחור במקצוע. אנו מקווים שכפי שיש מגמה של יותר נשים במגזר החרדי שהשתלבו בהצלחה בענף ההייטק, כן המהלך הזה יוביל להצלחה. המהלך משתלב בראייה הכוללת לעידוד עבודה במגזר החרדי, הן כעזרה בפרנסת התא המשפחתי והן כסיוע בהרחבת כוח העבודה והפריון לכלכלה".

מדורן חלקלק

נדמה, שלאחר כל זאת, כל מילה נוספת מיותרת. אולם חובה עלינו להוסיף דברים חשובים ויסודיים ששמענו מתלמידי חכמים חשובים שליט"א, שזכו לשמש אצל מרנן גדולי ישראל זצוק"ל בנושאים אלו. הם הוסיפו והעירו, שאף אילו היתה האפשרות שאכן לא יתבצע שום שינוי בתוכן הלימודים, והלימודים אכן לא היו נהפכים ללימודים אקדמיים כלל ועיקר, והיתה זו אכן תחבולה בלבד על מנת לקבל "הכרה כתואר אקדמאי" ללא לימודים אקדמיים, הרי שהדבר אסור מכל וכל באיסור החמור של לימודי האקדמיה שנאסרו ע"י כל גדולי ישראל זצוק"ל הוא בעצם ההתחברות וההשתלבות עם מושגי האקדמיה, ועל כן גם לימודים שיש להם אפילו רק הכרה כ"תואר אקדמי" ותו לא, מנוגדים בתכלית לדרך היהדות המתבדלת ממושגי האקדמיה וההשכלה בתכלית ההתבדלות.

בענין זה הוסיפו וציינו, שאף המטרה שלשמה נועד "ההסכם" – קבלת הפטור ממבחנים לצורך שילובם של בנות הסמינרים במקומות עבודה שדורשים דווקא בעלות "רשיון" באופן רשמי, חושפת בעצם את הבעיה הקיימת במסלולים אלו מיסודם, במלוא חומרתה. שכן, מה הם ואלו הם אותם מקומות עבודה הדורשים דווקא עובדות בעלות "רשיון" רשמי, מטעם "מועצת רואי החשבון"? האם לא ברור שכל אותם מקומות עבודה אינם מקומות עבודה כשרים בלשון המעטה? הדבר ברור כשמש בצהרים, שכל מסלול זה, אינו אלא חלק חמור ביותר, מתהליך "ההשתלבות" ההרסני של בנות ונשות ישראל במקומות עבודה ובתרבות הישראלית, באופן הרה אסון.

עלינו לקום ולהתנער מהאבק הסמיך המכסה את הדרך המקורית של "בית יעקב", ולטכס עצה היאך לשוב ולגדל את בנות ישראל בהתבדלות מוחלטת מכל קשר וזיקה עם העולם החיצוני, על מנת שיוכלו לגדל בנים ובנות בדרך העולה בית ד'.
ד'

וילנו אחרי ההבל, ויהבלו על גבם של תינוקות של בית רבן

סקירת דפי עבודה להקניית הקריאה בשיטות המעוותות

אבל כשמעייפים את המוח שלו בהבלים והנחות אקראיות ושטחיות ללא כל תוכן, בסיס ודמיון, בכך מעצבים לו מערכת מחשבתית מעוותת, מפיקעים ממנו את הכוחות הטבעיים הקיימים אצלו שעמם הוא אמור להצליח מכח שינון והתמדה עיקביים.

למרבה הכאב, המנהלים והמלמדים שהתחברו לשיטות של ה"מכונים" השונים, עסוקים באובססיות בחיפוש אחר רעיונות שוא, אחרי בורות נשברים, בריחה וסלידה מהדרך המקובלת הקלה והפשוטה, הדרך החווייתית שהיתה מתנגנת בכל תלמוד תורה מימות עולם, מוכיחה למעלה מאלף עדים על כך שהתשתית הרוסה וחריבה.

* * *

לא כאן המקום לשוב וללבן את הנושא ולבאר את השלילה שבמהלך הזה להקנות לילדים את הלימוד בהתנייה שיהיה עליהם להיזכר בתמונות ואירועים וכיו"ב, הדברים באו בארוכה בגליונו ובמיוחד בגליון מס' 127 בטוב טעם ודעת.

לעומת זאת, הגירסה שלפנינו מחייבת אותנו להתייחסות ספציפית המתאימה לה. אם חז"ל התירו ליצנותא דע"ז, ודאי שגם כאשר מעפרים בעפר את הערכים הכי קדושים והופכים אותם להבל ותוהו, שעלינו להוכיח את שלילתה ואפסותה בדרך של ליצנות, ומה גם שהתוכן באמת מעורר לליצנות... כפי שהקורא יווכח למקרא הלימוד בגירסה הזו. עד שללא מאמץ מיוחד ניתן לתאר את המהומה שהתרחשה בכיתה... כאשר למדו את החיריק והפתח, הקמץ והסגול, המלואפם והחולם... אז טרם נספר מה (שכנראה...) התרחש בכיתה נסביר את הטכניקה של השיטה.

מאבותינו ורבותינו, והרי זה כנגיעה ושינוי ביסודי הדת ממש!

אותיות הא-ב ונקודותיהם, אינם לימוד שפה וקריאתה, אלא הם גופי תורה! הצריכים להימסר בקדושה וטהרה והמון יראת שמים. ולכן מאז ומעולם חתרו לכך שמלמדי תשב"ר גם לילדים הקטנים שרק מתחילים את לימוד הא-ב, יהיו יראי אלקים, כי כאשר השורש חזק ואיתן, יגדל הילד לתפארת בית ישראל. היראת שמים! זה היה העיקר שנדרש מהמלמד, והשאר הוא סייעתא דשמיא, שאכן ליוותה את אותם מלמדים יראי שמים במלאכת שמים שלהם.

* * *

כשאנו מתבוננים במאמץ האובססיבי לייצר דרך כיצד להקנות לילדים את התנועות בדרכים כה תמוהות ונבובות, לצקת ללימוד התנועות טכניקות שמרוקנים מהמבט של הילד הטהור, שהלימוד שלו הוא 'תורת ה' תמימה'. אין ספק שכל המערכת הבסיסית של הילד נפגמת, וגם האותיות וגם הנקודות הופכים במוחו לחומר לימודי דוגמת מקצוע החשבון ותו לא. לא דברים שבקדושה, חלק מתורת ה' שניתנה בסיני.

כאשר תינוק לומד את האותיות והנקודות בדרך הרגילה, בדרך המסורה, בכך הוא מתרגל ללימוד בדיוק כפי שיידרש ממנו בעתיד הקרוב להגיע לידיעת התורה. לשנן ולחזור שוב ושוב.

למערכת הגיעו דפי עזר ללימוד א-ב של תלמוד תורה חסידי בעיר ... שהיה בשימוש לפני מספר שנים. ושוב אנו נאלצים להזדקק לתופעה קשה זו במטרה שמלמדי תשב"ר יווכחו בפרצוף האמיתי של ה"בורות נשברים" שחוצבים עבורם תמורת מקור מים חיים.

בדורות עברו, ההתייחסות של מלמדי התינוקות לכל אות ואות, היתה בדחילו ורחימו, וזה החדיר בפעוטים לא רק את צורת האותיות והנקודות ואופן קריאתם, כי אם גם את הקדושה שבהם, וכמבואר בגמ' (שבת קד.) הסודות והרמזים הטמונים בכל אות ותג. כך שזה לא לימוד קריאה בלבד, כי אם הנחלת חלק מעצם תורתנו הק'. אותיות הא-ב, בהם נברא העולם, ובכל אות ואות מונחים סודות עמוקים מיני ים, שאין לנו שיג ושיח בהם, ודרכי הלימוד קמץ א אה, נמסרו לנו דור אחר דור. כי אינם דוגמת אותיות של כתב אומות העולם, שאינם כי אם הסכמה שצורה שכזו תתבטא כך וצורה אחרת תתבטא אחרת.

וזה הסיבה והוא הטעם שבדרך ושיטת הלימוד הישן, ההצלחה היא מוחלטת, לעומת השיטות החדשות שהמוני ילדים מתקשים לתפוס את הקריאה. כי קושטא קאי ועומד לנצח ושקרא לא קאי, יש לנו אב זקן ותורה שלמה כמקדם. וגם אם מסביבינו שורצים להם פורקי עול הבאים לשנות סדרי עולם, אין לנו שום פרווילגיה לשנות מהדרך שקבלנו

תרגום:
בדרשה האחרונה של ראש השנה הוא בקש מאוד שלא יתנו לילדים ללמוד אצל כאלה מלמדים הלומדים את האותיות ללא הנקודות, כי התורה ניתנה לנו בס"ת ללא נקודות והילדים שלומדים בחיידר את התורה ק עם הנקודות, הם נותנים חיות באותיות התורה הקדושה. אבל אלו שלומדים עם הילדים ללא הנקודות, בלי קמץ פתח, הם לוקחים את החיות ח"ו מהאותיות הקדושות. ובשעתו בשנת תרל"ג שהיה מגיפה ר"ל, אמר שברור אצלו שבגלל חטא זה שהתחדש באותו הזמן, אז באה המגיפה ר"ל, כי השי"ת מעניש מדה כנגד מדה, הם לוקחים את החיות מהאותיות הקדושות, אז הקב"ה אף הוא לוקח את החיות מהם ח"ו, עכ"ל.

סיבת המגיפה
שלומדים הא-ב בלי הנקודות

מאת הרב"ק רבי צבי הירש מ'ליסקא ז"ע
בעל מח"ס "אך פרי תבואה"

חתי	הישר	השוב	כר
אמר כי כבוד ללשון ה' קדושה לנצח ביה ואלה מלמדים ה' ימים	אמר כי כבוד ללשון ה' קדושה לנצח ביה ואלה מלמדים ה' ימים	אמר כי כבוד ללשון ה' קדושה לנצח ביה ואלה מלמדים ה' ימים	אמר כי כבוד ללשון ה' קדושה לנצח ביה ואלה מלמדים ה' ימים

לכבוד מערכת קול החינוך מצ"ב צילום מדברי הרב"ק מליסקא זיע"א שמתנייחס לפירצה שהיתה בזמנו ושגם כיום היא קיימת בתנאים מסוימים שלא מלמדים את הילדים את ה'נקודות' של קמץ פתח וכו' אלא משמיעים קולות או בו - אה בה - איי ביי - וכו' כמנהג החילונים שהקמץ והפתח הציירה והחולם מזכיר להם את הסבא שלהם... דבריו הק' של האי גאון וקדוש מאבירי וגדולי החסידות זיע"א מחרידים ומזועזעים וחיבים לגרום לנו לא להמשיך בשוויון נפש נוכח תופעות אלו ולהסתפק במסכות ובידוד. כי אין עצה ואין חכמה ואין תבונה נגד ד' ואזהרות גדולי הדורות הם כנבואה עבורינו שא"א להתעלם מהם. וכולנו תפילה שילמדו תועים בינה ונזכה לרפואה וישועה כללית בקרוב.

מלמדים כמו פעם!

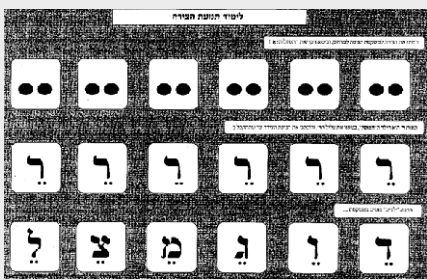
כאשר הגיעו מייסדי ת"ת תשב"ר ברק לפני רבן של ישראל מרן הרב מבריסק זיע"א וסיפרו לו על רצונם לפתוח ת"ת בבית מרן החזון איש זיע"א. ושאלוהו כיצד ובאיזה דרך לנהל את החיידר. ענה להם מרן זצ"ל: כמו חיידר 'עץ חיים', וגם עם הטעויות... (ווי חיידר עץ חיים, מיט די גרייזן)

הילדים התמימים טוענים בתוקף שזה כמו הזריקה של חיריק אותו דבר "איי ס'טוהט וויי!"... (איי! זה כואב!)... והרב'ה מנסה להסביר, לכן יש לזה ווא"ו! הווא"ו זה הפלסטר כדי שלא יכאב... הילדים לא מוותרים... הם טוענים בתמימות אופיינית: "אבל לפני ששמים את הפלסטר זה כן כואב"... קבוצת ילדים צועקת - אי (בחיריק) ואחרים צועקים - איי (בציירה) ובכיתה בוקה ומבולקה...

ובינתיים לילדים, עדיין אין חיריק ואין שורוק (מלאופם)...

הרב'ה מנסה את מזלו עם הציירה והסגול"ל... אולי תהיה תקומה לקידמה... אולי למרות המהומה בכיתה יהיה אפשר להציל את התעודה האקדמית של המכון המונחת בכיסו... את המכון, את ה"מיכללה", ובעצם, וזה העיקר את גובה התלוש של המשכורת.

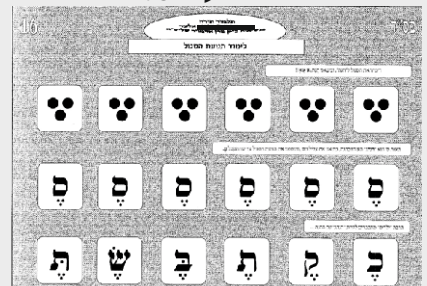
לימוד תנועת הצירה

"דימינו את הצירה ל'משקפת הצופה למרחוק', ובטאנו קריאת התפעלות: איי! האות ר' הוא הילד 'הצופה', בטאנו את צליל הריי"ש

והוספנו את תנועת ה'צירה' עד שהתקבל ר (בניקוד ציירה) הרבה "ילדים" (שאר האותיות) צופים במשקפת...

לימוד תנועת הסגול

דימינו את הסגול ל"הגה" וביטאנו הגה: אאא! האות ס' הוא "הנהג" האוחז בהגה, ביטאנו את צליל הס' הוספנו את תנועת הסגול עד שהתקבל ס... (בסגול) הרבה "ילדים" (שאר האותיות) מתכבדים להיות הנהג עם ההגה...

להתקשר ל"מכון אחיה"... לא, לא, צועק העוזר: ב"אחיה". יש תמונות איך ללמד אבל אצלנו בחיידר המנהל הכין את זה בלי תמונות. צריך להתקשר אליו לשאול מה לעשות, הילדים מבולבלים לגמרי. אין חיריק! אין כלום!

יש ויכוח בין הילדים... אם הזריקה כואבת ואם 'נקודה' זה בכלל זריקה. ילדים אחרים טוענים שאין שום סיבה שהאות דלי"ת הוא הגיבור וגם כל האותיות האחרות הם גיבורים... המנהל נזעק לכיתה ושומע מה קורה, הוא נבוך... מה יהיה... עם השיטה... מה!? נחזור לשיטה הישנה, של פעם!?

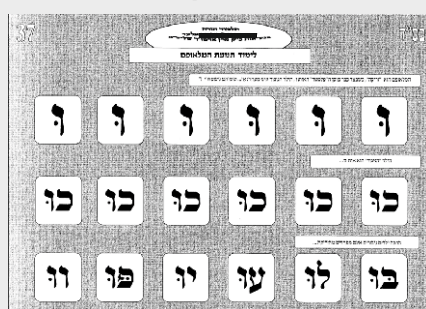
המנהל מחליט לקחת את הענינים לידים ומתרים בפני הילדים: ילדים! הרי אתם ילדים נבונים! איך יתכן שזריקה כואב לכם?... מי שכוואב לו איך הוא יוכל להיות כמו אות דלי"ת?...!

הילדים מבולבלים... מדוע אות ד' הוא משל לילד שלא כואב לו...? ובכלל מי קבע שאם זריקה כואבת אז הוא לא גיבור...?

המנהל מתייעץ עם הרב'ה והעוזר, מה עושים! המלמד נבוך. ושולח את הילד למנהל ששולח פתק למלמד. הוא מציע לעשות לילד איבחון כפול... אצל הפסיכולוג העירוני שיקבע האם הילד בקטגוריה של "קשיי למידה" וכן אצל פסיכולוג קליני לבדוק מדוע הילד צועק: איי ס'טוהט וויי!" (איי, זה כואב!)...

בקיצור, החיריק עלה על שירטון... והרב'ה עובר לתנועת ה"שורוק" (מלאופם), שבמבטא חסידי הוא כמו בהגיוי של חיריק.

לימוד השורוק (מלאופם)

"השורוק (המלאופם) הוא 'זריקה' (הנקודה בתוך הווא"ו) כשבצד כבר מוכן ה"פלסטר" - האות ו'. הילד הגיבור אינו מפחד: אי... ס'טוהט נישט וויי!" (איי, זה לא כואב!)... הילד "הגיבור" הוא אות כ'... הרבה ילדים גיבורים (שאר האותיות) אינם מפחדים מהזריקה...

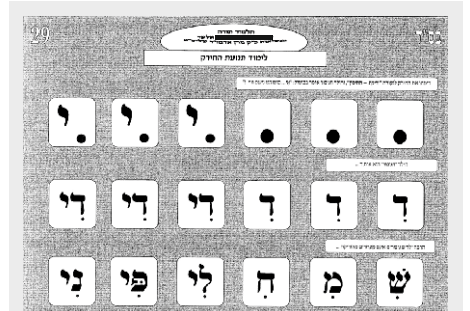
ושוב מהומה בכיתה...

שלב ראשון, את ה"קמץ" מדמים ל"פנס האמבולנס". את ה"פתח" למקל הרופא. את האות נ' ל"נהג האמבולנס". את ה"ציריי" למשקפת. את ה"סגול" להגה. את ה"חיריק" לזריקת חיסון. את ה"חולם" לפונפון. ואת ה"שורוק" (מלאופם) לזריקה עם פלסטר, במקום לימוד ושינון האותיות, טיול ארוך ומסורבל בעולם של מושגים המסיטים את הריכוז של הילד מלימוד הקריאה...

שלב שני, בוחרים אות מסוימת שמשתלבת ל'סיפור' באופן (לא) מוצלח או כבחירה אקראית עם הפנס / מקל / נהג / משקפת / הגה / זריקה / חיסון / פלסטר / פונפון. האות הנלמדת מומחשת בתור "ילד" שמושלים את הסיפור של קריאת האות עם הנקודה.

שלב שלישי. מספרים לילד ש'לא רק הוא', אלא גם 'שאר הילדים', דהיינו לא רק האות הנוכחית אלא גם שאר האותיות הם כמו הילד-האות, גיבורים, צופים, נהגים, חולים וכו'. אז אם לא הבנתם את המלל שנאמר עד כה... הבה נצא לדרך תנועה אחרי תנועה.

לימוד תנועת ה'חיריק'

"דימינו את ה'חיריק' לנקודת 'זריקת - החיסון', והילד הגיבור אומר בביטול: "איי... ס'טוהט נישט וויי!" (איי! זה לא כואב!)... הילד "הגיבור" הוא אות ד'... הרבה ילדים גיבורים (שאר האותיות) אינם מפחדים מהזריקה...

הַרְבֵּה שִׁמְסִים את הסיפור המרתק, שומע מה'עוזר' המסור (שמסייע לרב'ה לשנן את האותיות עם הילדים): יש כאן ילד שהוא נחרד מהזריקה!... הוא טוען ש"זה כן כואב"...! הוא מוחה ואומר 'איי' (בפת"ח ושווא תחת הו"ד...) 'ס' טוהט יא וויי! (זה כן כואב!)... לעומת הנחישות של הרב'ה "אז ס'טוהט נישט וויי"... (שזה לא כואב...)

הילדים מתפלפלים בנושא, שהרי יש "עוד ילדים גיבורים" (שאר האותיות...) אבל הם כן מפחדים מהזריקה... והילדים, כמו ילדים מאבדים את הריכוז לאחר סיפור כה מסורבל... הרב'ה מציע

ומתלמידי יותר מכולם

המלמד והעוזר תופסים את עומק ה'ברוך', את גודל המבוכה, את האווילות שבלימוד המפוקפק הזה, מה עולל להם ולילדים הלימוד ב'מכון', הם מתחילים לתפוס שמשוהו כאן מעוות ועקמומי. למרבה המזל והישועה, המושגים "תקנת רבי יהושע בן גמלא", "ארור עושה מלאכת ה' רמיה" (ב"ב כא), "מסורת אבות" "דרך ישראל סבא", עדיין מצלצלים באזניהם, הם מבינים שהם לא פקידים ב"בית ילדים" של קיבוץ, אלא "מלמדי דרדקי" שהתורה מעטרת אותם בתואר: "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" (ב"ב ח).

הם מחליטים לעשות מעשה. סוף טוב הכל טוב, יתרון האור מן החושך, "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם" (גיטין מג). אמרו חז"ל. ובכן הם מחליטים לעשות סוף לבזיון הזה, שהילדים הזאטוטים הקטנים טהורי הלב וזכי הדעת, הוכיחו כאן בכיתה. מחליטים לחזור אחורה... קדימה למקורות.

העוזר צועד לעבר ילקוטו של המלמד ובחמת זעם ועזות דקדושה תופס את התעודה, את הדיפלומה הממשלתית של אוניברסיטת בר אילן, של "המועצה להשכלה גבוהה" (המל"ג) של משרד החינוך, ומגיש אותה למלמד, המלמד לא מהסס וקורע אותה לגזרים לפני הילדים ומכריז בקול גדול:

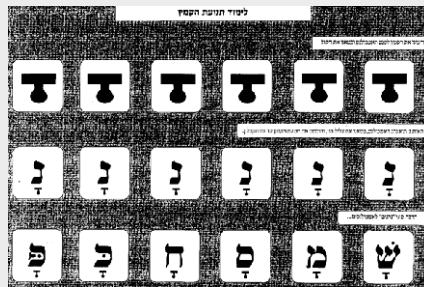
"ילדים חמודים וחביבים, מחר שכל ילד יביא 'ספר המסורת' של הרב חשין, הוא היה צדיק... הוא היה רב' בחיידר 'עץ חיים' בירושלים ושמה יש את כל האותיות והנקודות, (יש כאלה שקוראים לזה 'תנועות') כי זה מניע את האות, את המילה) ועם הספר הזה נלמד מחר קמין אל"ף הא, קמין ב"ת בא, קמין גימ"ל גא, עד הסוף. ואח"כ נמשיך סידור וחומש וגמרא וכולכם תהיו צדיקים ותלמידי חכמים ותעשו נחת לקדוש ברוך הוא ולאבא ואמא שלכם היקרים".

והילדים, גם הם מזדרזים וצועדים הביתה, ואצים רצים לחנות הספרים בשכונה, ושוב הביתה וממשיכים לצעוד בדרכי אבות, בדרך הארוכה של 3300 שנה מאז מתן תורתנו בהר סיני.

רעש אז עושים לו - - - ששששש... הרב'ה אובד עצות... העוזר מתערב ומציע, אולי נקרא לזה שו"א... כי הילד מספר שעושים בבית ששש... הרב'ה מסמיק מבושה... הכיתה בצרות.

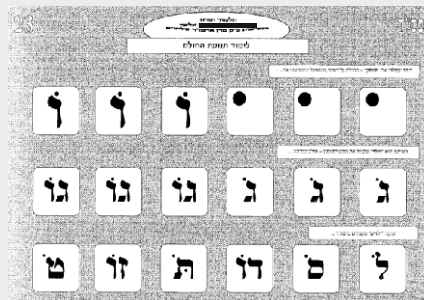
הרב'ה והעוזר מתייעצים האם להציג את לימוד הקמ"ץ והחול"ם, או לסיים את השיעור, הם מחליטים לנסות עם הקמ"ץ והחול"ם.

לימוד תנועת הקמץ

דימינו את הקמץ לפנס האמבולנס ובטאנו את הקול (קול האזעקה של האמבולנס) האות נ' הוא נהג האמבולנס, בטאנו את צליל הנ', והוספנו את תנועת ה'קמץ' עד שהתקבל הרבה סוגי "נהגים" (שאר האותיות) לאמבולנסים...

לימוד תנועת החולם

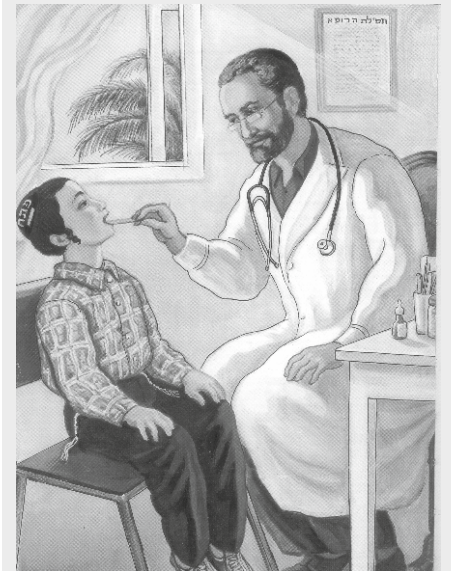
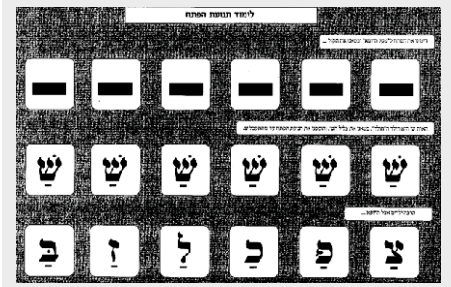
הילד "מגלה" את "פונפון" - החולם על ראשו, ומתפעל בהפתעה: אוי...! אות ג' הוא "הילד" שקיבל את כובע הפונפון - חולם במתנה... הרבה "ילדים" (שאר האותיות) מקבלים מתנה זו...

וכאן העסק מסתבך, הילדים אינם מוותרים, הם טוענים שהפנס אינו עושה קול רק אור... וה"פונפון" על הראש לא גרם לזעקת התרגשות - אוי... כי קודם הילד רואה את הפונפון על הראש של "הרבה ילדים"... שיש להם פונפון וצעק לעברם בהפתעה... איי, בפת"ח ושו"א... ולא בחול"ם...

שוב, הילדים הפקחים תמימי הלב וזכי השכל אינם מוותרים, הם צועקים: רב'ה! הציירה זה לא כמו משקפת, זה 2 זריקות אחד ליד השני... והסגול הוא לא 'הגה', זה 3 זריקות בצורת משולש...

וכאן מנסה הרב'ה את מזלו האחרון עם התנועה של הפת"ח: הוא תולה את התמונה של הרופא על הלוח ומתחיל להסביר:

לימוד תנועת הפתח

"דימינו את הפתח ל'מקל הרופא' ובטאנו את הקול - (ז"א, קול של אהה) האות ש' הוא הילד ה'חולה', בטאנו את צליל הש' והוספנו את תנועת ה'פתח' עד שהתקבל שא (בפת"ח) הרבה "ילדים" (שאר האותיות) אצל הרופא...

ושוב בכיתה בוקה ומבולקה.

הילדים צועקים: רב'ה...! האות שי"ן הוא בכלל לא חולה, בבית אצלנו תמיד אני שומע תמיד שמי שעושה רעש, שמפריע לילדים הקטנים להירדם ומדבר בקול, או מתי שמישהו מהאחים או האחיות מדבר לשון הרע מיד עושים לו עם הפה - - - ששש!!! כדי שישתוק, וגם אם לפעמים כשאח שלי חולה, שיש לו חום ולא מרגיש טוב ורוצים שירדם ולא יהיה לו

ונשמרתם 'מאד' לנפשתיכם...

לכבוד מערכת הגליון החשוב שומר משמרת הקודש לבל נסטה מדרך האמת אני כותב שורות אלו מתוך כאב עצור שדווקא בזמנים קשים אלו שעלינו להרבות בזכויות ולהתחזק באמונת השי"ת קורה לעינינו מחזה המשדר את ההיפך, את הקרירות והחוסר באמונה וביטחון.

ומעשה שהיה כך היה. בשכונת נוה יעקב נצפה ילד מת"ת חשוב בשכונה חבוש במסיכה שקופה שחולקה לילדים ע"י הת"ת, כשמצד אחד דגל המדינה ומצד שני כתוב: "ביחד ננצח".

אם הדבר חמור כשלעצמו מבחינה השקפתית גם בימים כתיקונם, להדביק את ילדי ישראל הטהורים בנגיפי דעות כוזבות וכפריניות, עאכ"כ בימים כה קשים שהשלטון ממצה את כל האפשרויות שלו להכניס אותנו תחת כנפי החילוניזציה, תחת כנפי ההכרה דבר שראשי השלטון מחדירים למוחות שלנו שהכל טבע ומעשי אדם, ר"ל. וכאשר אנו נסחפים אחר האווירה שלהם אז מעבר לעיוות השקפתי, יש בזה ויתור מרצון ובשאת נפש על הקניינים הרוחניים של כל יהודי מאמין שהכל בהשגחה ואי אפשר להתחכם ולנצח שום מצב בכוחי ועוצם ידי.

לפלא הדבר שהת"ת אינו חושש לפשוט בפקדונות שההורים הניחו בידו, ומי יודע אם זה רק מסיבה חסכונית שיש מי ששיווק לתתי"ם מסכות שקופות בחינם, ושמה יש רצון לשאת חן בעיני מישוהו.

אבל האמת היא שאם זה קרה מבלי שום כוונה אז הדבר חמור שבעתיים שכבר לא חלי ולא מרגיש בנגיף כה מסוכן ועוד על גבם של הילדים הטהורים. אנו מצוים "ונשמרתם 'מאד' לנפשתיכם! שפסוק זה בתוה"ק מדבר על שמירה רוחנית!

בכבוד רב
אברך בשכונה

מצוה הבאה ב...

חיזוק ידי מחטיאי הרבים

לכבוד מערכת קול החינוך שיחיו אבקש להעיר על הנושא דלהלן. בעיתונות היומית פורסם מודעה בסוף

חודש אדר תחת הכותרת "ג'וינט ישראל" בזה"ל:

"ונתת לעבדך לב שומע" - יעוץ תמיכה והכוונה חינוכית בהכוונת גדולי ישראל שליט"א. לאור המצב והאתגרים החינוכיים המתכנסים לתוך הבית. "לב שומע בקהילה" מגביר את הזמינות ונציגנו בשכונות ערוכים לקבלת הפניות. ניתן לפנות אלינו במס'... ונפנה אתכם אל הנציגים בקהילה שעברו את הכשרת "לב שומע" ומכוונים ע"י רבני הארגון. ע"כ המודעה.

והשאלה נשאלת: היעלה על הדעת שתיתכן סייעתא דשמיא לעצות וחיוזוק נפשי בחסות מחטיאי הרבים! הרי כל מטרת העצות וה"לב שומע" הוא כדי לסייע ולעזור ולקרב את הלבבות לאבינו שבשמים מתוך מנוחת הנפש בעידן הקורונה, ואיך יתכן שזה יפעל את פעולתו כאשר בו בזמן נותנים כח ועוז לאותם בעלי עצה רעה, לאותו גוף ארגוני נכרי חילוני שהמדיניות שלו הוא במוצהר לנצל את כוחו הפיננסי החובק זרועות עולם, ולהירתם במלוא העוצמה כדי להתערב בחיים הפנימיים של הציבור החרדי ולסייע בפרנסת משפחות באמצעות מינוף המדיניות הממשלתית - שהם שותפים מרכזיים בה - של "ריקון הבריכה", הרי באותו רגע הם אויבים מושבעים עבורינו וחובתנו להתרחק מכל מגע וזיקה עמם.

הכותב בצער, אחד הקוראים

עקירת הדת בכל דרך אפשרית

לכבוד מערכת קול החינוך

לטובת הורים שיש להם צאצאים ב"חינוך המיוחד" ברשתות של... אני רואה לחובה לספר מה ששמעתי מאברך יקר ונאמן ששימש כמלווה בהסעות לילד עם בעיה פיזית קלה.

וכך הוא מספר: ראיתי בהסעה בחזור לבית ילד בן 3 בלי כיפה, שאלתי את הילד על כך וענה לי... הגננות... הגננות...

אני חשדתי שיש דברים בגו, החלטתי יום אחד להקדים לבוא לגן 10 דקות לפני סוף הלימודים ונוכחתי שהילד בלי כיפה!

אמרת לאמא שתשים לב לתופעה. היא בדקה ואישרה את התופעה, ושאלה את הגננות על כך, ונענתה ש"זה לא תפקידינו להניח את הכיפה שוב ושוב כשזה נופל!"

כמובן שהגננת החרדית לא היתה מעלה על הדעת לנהוג כך אלולי שקיבלה הוראה זו מהפיקוח האכזרי שמטמיע בגנים תובנות אנטי יהודיות ואכזריות לחינוכם של הילדים.

האמא טענה בתוקף שזה לא משהו מיקרי, זה בולט מאד שזה מגמה מכוונת, לא לעשות 'ענין' מזה שהכיפה נופלת, מהסוג של

הנימוקים שחדרו לגנים בשנים האחרונות להעלים עיקרים של אידישקייט בנימוק ש"זה מלחיץ את הילדים" וכיו"ב נימוקים ארסיים והוצאת שם רע על החינוך ליראת שמים.

האבא הודיע לגננות שהוא שאל רב, והרב פסק שהן חייבות להלביש להם שוב, ואם הן משאירות את הילדים בלי כיפה הן מועלות בתפקידן למרות שזה בא מאימת הפיקוח של אותן מפקחות עריצות שאם אינן דורשות להסיר את הכיפה לחלוטין... אבל בכל זאת הן יוצאות וחצי תאוותן בידן...

עד כאן מה ששמעתי מאותו מלווה נאמן. אני משער שיהיו מהקוראים שלא יאמינו לסיפור ויטענו שזה דמיון והזיות שוא, אך מי שעוקב אחר ההתנהגות של הפיקוח בשנים האחרונות איך שהם עוסקים באובססיונות כפייתית ב"שמירה על המערכת הנפשית של הילד", יכול להאמין גם לסיפור זה.

הגענו למצב שאנו שומעים דברים כה נוראים ונאלמים דום ממה שקורה בחינוך של ילדינו הטהורים, כי אין לנו את הכלים להתמודד עם עריצות מחוצפת שכזו, כל זמן שאנחנו לא שוברים את הכלים...

בכבוד רב

פרטי הכותב שמורים במערכת

הערת המערכת:

ראוי להוסיף. שבגן חרדי, הא' ב' של דאגת הגננות היתה צריכה להיות ל"כיפה על הראש", שזה לא דורש יותר מפעולה קטנה של הצמדת סיכה לכיפה לילד כזה שסובל מליקוי ואינו יכול לדאוג לכך בעצמו, והזלזול המופגן בכך, בין אם זה מגיע מהמפקחות ובין אם לא, מלמד יותר מכל על הריקבון שפושט במהירות מסחררת בחינוך החרדי שכבר הגיע בדוגמא המדוברת לנושאים המקודשים והבסיסיים ביותר ביהדות.

נגיף חינוכי בבית חולים!

לכבוד גליון "קול החינוך"

בזכרוני שכתבתם כבר מספר פעמים אודות התופעה השערורייתית שבית החולים "מעייני הישועה" בבני ברק נותן למשרד החינוך להפעיל בתחומי בית החולים כיתות לימוד מטעם "רשת ממלכתית חרדי".

ובכן לאחרונה בהיותי במחלקת ילדים שם, נוכחתי לראות שלט "כיתת לימוד" עם סמל מיוחד עם כיתוב "המרכז החינוכי מעייני הישועה" כאשר 2 ילדות וילד לומדים בצוותא עם 2 מורות, סגנון המתאים יותר לממלכתית דתי-חילוני מאשר לחרדי.

כל מילה מיותרת וכבר הארכתם ע"כ בעבר.

בכבוד רב

פרטי הכותב שמור במערכת